

det sammen med Udvalget. Forsikring har i al Almindelighed min Sympati, men jeg har Følelsen af, at det vilde være overordentlig vanskeligt at gennemføre den paa dette Omraade. Hvis man holder det for sig selv, er der ingen Fare ved at drøfte det. Jeg er tilbøjelig til at tro, at man ikke naar noget Resultat, men jeg skal gerne med Hensyn til Tilvejebringelse af Oplysninger og ogsaa med den Smule Erfaring, som jeg har kunnet faa i de Aar, jeg har arbejdet i Invaliditetskommissionen, bidrage mit til, at Sagen kan komme til at ligge saa klart belyst som muligt.

Maa jeg til det ærede Medlem for Svendborg Amts 2den Valgkreds (Ravn) sige, at det ikke kunde falde mig ind at ville lægge mig i Vejen for eller gøre noget til Hinder for, at ældre Folk mellem 55 og 60 Aar, som kunne siges at være værdig trængende, skulde kunne faa Understøttelse af Hjelpekasserne. Men det er heller ikke en fortsat Hjælp, der i saa Fald er Tale om, men der er Tale om at hjælpe dem ud over Vanskeligheder, som de kunne have mellem det 55de og 60de Aar med at klare sig selv. (Ravn: Det kan være hele 5 Aar!). Ja, det kan være 5 Aar, men det er dog saadan, at man kan se, at det er noget, der faar Ende, og det er ikke det samme som at fastslaa en Hjælp, som man i Virkeligheden er klar over er vedvarende — i hvert Fald vil det gøre en betydelig Forskel.

I øvrigt vil jeg sige til det ærede Medlem, at han har Ret i, at vi ikke skulde bidrage til at fratage Forældrene det Ansvar, de rettelig bør have overfor deres Børn. Men netop her er der ikke Tale om at fratage dem noget Ansvar, man siger kun: Hvis den ene af Forældrene dør, vil Samfundet paatage sig den Del af Ansvaret, som paahvilede den afdøde, medens den efterlevende, være sig Fader eller Moder, selvfølgelig skal bidrage sin Part, og man skal vide, at naar man selv gør det, man kan, vil Samfundet paatage sig den Del af Bidragspligten, den Del af Underholdspligten, der paahvilede den afdøde. Og det har den store Fordel, naar et saadant Bidrag er fastsat, at den Omstændighed, at de paagældende tjene 50 Kr. mere om Aaret, ikke medfører, at der bliver trukket noget fra i den Understøttelse, de kunne faa. Men hvis de skulde have Hjælp fra Hjelpekassen eller Fattighjælp, skulde de kun have, hvad de have Brug for, hverken mere eller mindre. Her derimod bliver Bidraget fastsat

paa Forhaand, og selvfølgelig gaar man ikke hen og nedsætter Bidraget til Børnene, fordi de paagældende paa Grund af gunstige Arbejdsforhold have tjent et halvt Hundrede Kroner mere, ligesom de heller ikke kunne faa mere i Bidrag, hvis de tjene mindre. De kunne regne med det Bidrag, der er fastsat, forudsat at deres økonomiske Forhold ikke forandre sig, og det synes jeg vil fremhjelpe Lysten hos de paagældende til at tjene noget, men hvis de skulde ind under Fattigvæsenet eller Hjelpekassen, kunne de let blive tilbøjelige til at sige: Hvorfor i Alverden skulde vi anstrenge os, det er i Virkeligheden til Kommunen, vi tjene Penge. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, jeg haaber fremdeles, at de Indvendinger, som ere gjorte mod Lovforslagets enkelte Bestemmelser, skulde vise sig at være af den Art, at Udvalget let kan komme ud over dem.

Første Viceformand (J. C. Christensen): Folketingsmanden for Skanderborg Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Stensballe: Da jeg i det hele taget er en afgjort Tilhænger af Princippet: Hjælp til Selvhjælp, kan jeg ikke andet end føle Sympati for det Forslag, som det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov) har henstillet til Udvalgets Overvejelse. Men for saa vidt det skulde blive optaget til Overvejelse, er der en Ting, jeg grumme gerne vil understrege, og som det ærede Medlem, saa vidt jeg erindrer, ogsaa omtalte i Gaar, og det er, at man saa maa gaa til en Revision af den Lov, der yder Hjælp til de Børn, der ere fødte udenfor Ægteskabet, thi det vilde dog være aldeles forkasteligt, om disse Børn skulde stilles heldigere end de Børn, der ere fødte indenfor Ægteskabet, naar Forældrene til disse Børn, Enken eller Enkemanden, maaske ere lige saa uheldigt økonomisk stillet som de andre. Jeg understreger blot dette, at vil man det ene, saa synes jeg absolut ogsaa, man bør gøre det andet.

Første Viceformand (J. C. Christensen): Folketingsmanden for Svendborg Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Wenzel Neergaard: Den højtærede Indenrigsminister bebrejdede mig, at jeg havde ønsket at faa Spørgsmaalet om